

X/1 XI Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXVIII Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

Konferencja.

Uwzględniając osiągnięcia i postępy prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych zarówno na szczeblu narodowym jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną w nich przez bieżącą Konferencję oraz przez XXIV Sesję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac przy wsparciu ze strony Rady Gospodarczej i Społecznej,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie XI Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w 2017 roku;
2. Zaleca także Radzie zorganizowanie XXVIII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w pierwszej połowie 2014 roku;
3. Zachęca Prezydium Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych do podjęcia refleksji nad dalszym udoskonalaniem metod pracy Konferencji i jej zrelacjonowania na następnej sesji.

X/2 Organizacja XVIII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na kontynencie azjatyckim.

Konferencja.

Stwierdzając, że dotychczasowe sesje Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych miały miejsce w Europie, Ameryce Północnej i jeden raz w Afryce,

Uwzględniając także potrzebę poczynienia większych postępów w pracach związanych ze standaryzacją nazw geograficznych przez wiele krajów azjatyckich,

Dostrzegając, że większość państw azjatyckich ma trudności z uczestnictwem w sesjach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych organizowanych w Europie lub Ameryce Północnej,

Potwierdzając ważną rolę, jaką odgrywają nazwy geograficzne w rozwoju gospodarczym, społecznym i kulturowym, zwłaszcza w krajach rozwijających się,

Zaleca zorganizowanie XXVIII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w placówce ONZ na kontynencie azjatyckim, we współpracy z Komisją Gospodarczo-Społeczną Narodów Zjednoczonych ds. Azji i Pacyfiku, przy zapewnieniu właściwej infrastruktury pomocniczej, w tym tłumaczeń ustnych na sześć oficjalnych języków ONZ.

X/3 Kryteria ustalania i oceny charakteru nazw geograficznych jako dziedzictwa kulturowego

Konferencja.

Uwzględniając istnienie licznych rezolucji dotyczących toponimii jako części narodowego dziedzictwa kulturowego oraz konieczności ochrony dziedzictwa toponimicznego,

Przypominając o zaleceniu C rezolucji nr I/4 dotyczącej zasad urzędowego podejścia do nazw geograficznych,

Uznając, że aby wprowadzić te zasady w życie, należy zalecić unikanie niekoniecznych zmian w nazewnictwie geograficznym oraz to, aby opracowywanie nazw nie skutkowało usunięciem ważnych elementów toponimicznych,

Zważywszy także na to, że żadna z tych zasad nie opisuje, w jaki sposób należy uznawać nazwy zasługujące na ochronę jako dziedzictwo kulturowe,

Zaleca stosowanie następujących kryteriów uznawania i ochrony takich nazw geograficznych lub ich zasobu:

- (a) Wiek nazwy zgodnie z datą jej pierwszego odnotowanego użycia;
- (b) Utrwalenie nazwy zgodnie z długością okresu jej nieprzerwanego użycia do dnia dzisiejszego lub wyraźną zdolnością do przetrwania;
- (c) wyjątkowość nazwy lub zjawiska toponimicznego, którego jest ona przejawem;
- (d) „zaświadczywalność” nazwy, czyli jej zdolność do wyraźnego ukazywania rzeczywistości kulturowej, geograficznej, historycznej, społecznej lub innej, charakterystycznej dla danego miejsca i stanowiącej istotny element tożsamości lokalnej, regionalnej lub narodowej;
- (e) atrakcyjność nazwy odpowiadająca poczuciu przynależności związanemu z nazwą i miejscem, które oznacza;
- (f) obrazowość nazwy, czyli jej zdolność do inspirowania myśli lub silnych, bogatych wyobrażeń u użytkowników, przy czym te obrazy czy myśli nie muszą koniecznie odnosić się do historii ani faktów związanych z regionem.

X/4 Przeciwdziałanie komercjalizacji nazw geograficznych

Konferencja,

Przyznając, że praktyki wykorzystania nazw geograficznych w celach komercyjnych oraz handlu nazwami geograficznymi są stosowane, zwłaszcza w obszarach miejskich,

Uznając, że takie praktyki zmieniają te miejsca i nazwy w towary oraz mogą sprzyjać zastępowaniu nazw miejscowych posiadających długie tradycje lokalnego stosowania, a także stanowią zagrożenie dla integralności narodowych nazewnictw geograficznych,

Przypominając rezolucję nr VIII/9, w której dostrzeżono wagę nazw geograficznych jako części narodowego dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz rezolucję nr IX/4, w której uznano, że nazwy geograficzne stanowią część niematerialnego dziedzictwa kulturowego w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego przyjętej przez UNESCO 17 października 2003 r.,

Uwzględniając, że dyrektywy operacyjne dotyczące wdrożenia Konwencji w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego ustanawiają, że działalność komercyjna nie powinna zagrażać żywotności niematerialnego dziedzictwa kulturowego oraz, że należy zwrócić szczególną uwagę na zapobieganie jego nieuprawnionemu przywłaszczeniu w celach komercyjnych, a także na zapewnienie, aby wykorzystanie komercyjne nie przeinaczało znaczenia i celu powstania niematerialnego dziedzictwa kulturowego w danej społeczności,

Uznając, że praktyki wykorzystania nazw geograficznych w celach komercyjnych oraz sprzedawania i kupowania nazw geograficznych zagrażają trwałości nazw geograficznych o długiej tradycji stosowania i ich właściwości jako pożytecznych odniesień geograficznych,

Uwzględniając, że z jednej strony wiele nazw geograficznych wywodzących się z praktyk handlowych ma również długą tradycję lokalnego stosowania i służy jako praktyczne punkty odniesienia, a z drugiej strony wiele nazw geograficznych o długiej tradycji lokalnego stosowania zostało nadanych spontanicznie przez użytkowników terenu ze względu na obecność jakiegoś przedsiębiorstwa na danym terenie,

Uwzględniając również fakt, że wiele organów odpowiedzialnych za nazewnictwo geograficzne przyjęło już normy mające na celu ograniczenie lub zakaz takich komercyjnych praktyk toponimicznych,

Zaleca, aby krajowe organy odpowiedzialne za nazewnictwo geograficzne zniechęcały do nadawania nazw mających cele komercyjne, jak również do wszelkich praktyk związanych z komercjalizacją istniejących nazw geograficznych poprzez przyjęcie stosownych norm w tym zakresie.

X/5 Podział Sekcji Azji Południowo-Wschodniej i Południowo-Zachodniego Pacyfiku na Sekcję Azji Południowo-Wschodniej i Sekcję Południowo-Zachodniego Pacyfiku

Konferencja,

Uznając, że Sekcja Azji Południowo-Wschodniej i Południowo-Zachodniego Pacyfiku, licząca dwudziestu dwóch członków, stanowi największą sekcję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, a także uwzględnivszy fakt, że tak duża liczba członków w znacznym stopniu utrudnia podejmowanie decyzji i realizację zadań związanych z nazewnictwem geograficznym,

Uwzględnivjąc, że podczas XXVII Sesji Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych uzgodniła podzielenie Sekcji Azji Południowo-Wschodniej i Południowo-Zachodniego Pacyfiku na Sekcję Azji Południowo-Wschodniej i Sekcję Południowo-Zachodniego Pacyfiku,

Zaleca uznanie Sekcji Azji Południowo-Wschodniej i Sekcji Południowo-Zachodniego Pacyfiku za pełnoprawne sekcje językowe/geograficzne Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

X/6 Latynizacja białoruskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uwzględnivjąc, że w 2000 roku Białoruś przyjęła system latynizacji białoruskich nazw geograficznych, który następnie został zmodyfikowany w 2007 roku,

Uznając, że jest to system poprawny z językowego punktu widzenia i został wprowadzony na białoruskich mapach i w wykazach nazw geograficznych,

Zaleca, aby system ten, przedstawiony w dokumencie zatytułowanym „Transliteracja białoruskich nazw geograficznych w alfabecie łacińskim” (E/CONF.101/CRP2), został przyjęty jako międzynarodowy system latynizacji białoruskich nazw geograficznych.

X/7 Latynizacja bułgarskich nazw geograficznych

Konferencja,

Przyznając, że system latynizacji bułgarskich nazw geograficznych przyjęty przez Konferencję na mocy rezolucji nr III/10 nie jest już używany w Bułgarii,

Przyznając również, że od 1999 roku Bułgaria wprowadzała w życie nowy system latynizacji, dopracowany i oficjalnie przyjęty w 2009 roku na mocy Ustawy o transliteracji, będący obecnie w powszechnym użytku,

Przypominając, że Konferencja na mocy rezolucji nr IX/8 umożliwiła w razie potrzeby przeprowadzenie, po upływie dziesięciu lat, weryfikacji międzynarodowo przyjętych systemów latynizacji, które wyszły z użycia w państwach, których dotyczą.

Zaleca, aby system, przedstawiony w dokumencie zatytułowanym „System latynizacji w Bułgarii” (E/CONF.101/12 i /Add.1), został przyjęty jako międzynarodowy system latynizacji bułgarskich nazw geograficznych.

X/8 Latynizacja irańskich nazw geograficznych

Konferencja,

Przyznając, że system latynizacji nazw geograficznych przyjęty przez Konferencję na mocy rezolucji nr I/13 nie jest już używany w Islamskiej Republice Iranu,

Przyznając również, że przez ponad dwadzieścia lat opracowywano system latynizacji dla języka perskiego zwany „szeroką transkrypcją”, który jest obecnie stosowany w bazie danych nazw geograficznych i na mapach podziału administracyjnego Islamskiej Republiki Iranu,

Uwzględniając, że oryginalne formy zapisu irańskich nazw geograficznych w piśmie perskim są dostępne w krajowej bazie nazw geograficznych, w której dostępne mają być również formy zapisu nazw w transliteracji,

Uwzględniając również, że ponieważ potrzebne jest szersze wdrożenie tego systemu, a także zastosowanie odpowiedniego okresu przejściowego, zanim będzie on mógł być w pełni wdrożony na poziomie międzynarodowym, Islamska Republika Iranu powinna udzielić praktycznej pomocy w tym względzie państwom będącym odbiorcami,

Przypominając, że Konferencja na mocy rezolucji nr IX/8 umożliwiła w razie potrzeby przeprowadzenie, po upływie dziesięciu lat, weryfikacji międzynarodowo przyjętych systemów latynizacji, które wyszły z użycia w państwach, których dotyczą.

Zaleca, aby system „szerokiej transkrypcji” przedstawiony w dokumencie zatytułowanym „Nowy system latynizacji dla języka perskiego” (E/CONF.101/118 i /Add.1) został przyjęty jako międzynarodowy system latynizacji irańskich nazw geograficznych.

X/9 Latynizacja ukraińskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając, że w 2010 roku Ukraina oficjalnie przyjęła system latynizacji nazw geograficznych będący modyfikacją systemu używanego od 1996 roku,

Przyznając również, że choć nie jest on w pełni odwracalny, to jego stosowanie ma na Ukrainie powszechny charakter na mapach, w wykazach nazw geograficznych i bazach danych, a także na znakach informacyjnych i w dziedzinach życia innych niż nazewnictwo geograficzne,

Zaleca, aby system przedstawiony w dokumencie zatytułowanym „System latynizacji na Ukrainie” (E/CONF.101/84 i /Add.1) został przyjęty jako międzynarodowy system latynizacji ukraińskich nazw geograficznych.

X/10 Wsparcie prac związanych ze standaryzacją nazw geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając pozytywne wyniki, jakie osiągnęła Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Uznając, że w okresach pomiędzy Konferencjami ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych Grupa Ekspertów stanowi jedyny organ ONZ zajmujący się kwestiami związanymi z nazwami geograficznymi na poziomie międzynarodowym,

Pragnąc zapewnić, aby działalność Grupy Ekspertów nie traciła na intensywności oraz w celu umocnienia tych programów, które w najwyższym stopniu promują standaryzację krajową i międzynarodową,

Zaleca, aby przy stałym wsparciu Sekcji Statystycznej Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych Sekretariatu ONZ Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych aktywnie

kontynuowała swoje obowiązki zgodnie z własnym statutem i rezolucjami przyjętymi przez obecną i poprzednie Konferencje.

X/11 Internetowy kurs toponimii

Konferencja,

Uwzględniając rosnące zapotrzebowanie na szkolenie wykwalifikowanych pracowników odpowiedzialnych za prace w dziedzinie toponimii wynikające z coraz ważniejszej roli, jaką odgrywają zestandaryzowane nazwy geograficzne w krajowych infrastrukturach danych przestrzennych,

Przyznając także, że tylko nieliczne kraje są w stanie zapewnić wyspecjalizowane szkolenia w zakresie toponimii,

Zauważając, że liczba uczestników międzynarodowych kursów toponimicznych jest ograniczona, a przeszkolone osoby często przenoszą się do innej pracy,

Zaleca, aby Grupa Robocza UNGEGN ds. Szkoleń Toponimicznych oraz Międzynarodowa Asocjacja Kartograficzna, przy wsparciu finansowym Sekcji Statystycznej Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych Sekretariatu ONZ, opracowały internetowy kurs toponimii, wprowadziły go i utrzymywały na stronie internetowej Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w celu wspomagania podstawowej edukacji i szkoleń dla pracowników, których obowiązki wiążą się z toponimią.

X/12 Wyrażenie podziękowania

Konferencja,

1. Wyraża szczerze podziękowania dla Organizacji Narodów Zjednoczonych za doskonałe przygotowanie i obsługę X Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Wyraża szczególną wdzięczność Sekcji Statystycznej Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych Sekretariatu ONZ za znakomitą organizację kwestii powiązanych z Konferencją oraz towarzyszącej wystawy technicznej;
3. Przekazuje wyrazy wdzięczności dla Przewodniczącego Konferencji oraz przewodniczących komitetów technicznych za sprawne poprowadzenie posiedzeń;
4. Wyraża uznanie dla urzędników Konferencji i komitetów technicznych oraz urzędników i personelu Sekcji Statystycznej za ich ciężką pracę i poświęcenie, które znacznie ułatwiły przeprowadzenie Konferencji.